

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9165

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, МАРТ 2013. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXIII БРОЈ 3550

Десет година јуначке борбе

Скупом у Дому синдиката у Београду, 24. фебруара, Српска радикална странка и Комитет за одбрану Војислава Шешеља обележили су десет година откако је председник СРС отишао у Хаг.

Да се брани од лажне оптужнице.

Да докаже злочиначки карактер Хашког трибунала, као пуког средства којим САД и НАТО настављају обрачун са српским народом.

На скупу су говорили заменик председника Немања Шаровић, као и потпредседници: Милорад Мирчић, др Дејан Мирковић, Зоран Красић и Вјерица Радета.

Скупу су се обратили и адвокат Сава Анђелковић, лидер удружења „Слобода“, Милица Арежина, као и драмска уметница Ивана Жигон. Подршку Војиславу Шешељу су путем писама пренели и пријатељи из Русије: Комунистичка партија Русије, Руски јавни комитет за заштиту Војислава Шешеља, председник Либе-

рално-демократске партије Русије Владимир Жириновски и руски историчар, академик Јелена Гускова.

Прошло је десет година, читава једна деценија хашке тираније. Тираније каква није забележена у новој историји европског права. Обесправљен и нарушеног здравља, сам против свих, овај упорни Херцеговац победио је хашки лажни суд и његове налогодавце.

Срушио им сву концепцију.

Извргао их руглу.

Када је полазио из Београда, Шешељ је рекао да иде да види холандску краљицу и победи Хашки трибунал. Прво му нису дозволили. У овом другом нису могли да га спрече.

Нема озбиљног правника, озбиљног политичара, озбиљног човека који данас не каже да је Шешељ победио, без обзира како ће гласити пресуда.

Победио је пред лицем правде и у срцу свог народа. У срцима свих који љубе слободу.

— • —

Председник СРС одведен је у Хаг јер је био највећа препрека САД, ЕУ и њиховим слугама да Србију економски потчине, национално понизе и територијално распарчају.

И поред свих искушења кроз која је тамо прошао, вођа српских радикала није поклекао. Зато је Војислав Шешељ и након 10 година хашке тамнице светионик слободе за све часне људе у Србији и свету. И поред свих удараца које смо примили и тешких пораза које смо доживели, нисмо се, браћо и сестре, предали ни ми српски радикали. За нас, који се нисмо одрекли Војислава Шешеља и који се ни по коју цену нећемо одрећи идеологије српског национализма, Велике Србије, нити српског Косова и Метохије, сваки пораз само је упутна станица до коначне победе!

Хвала вам у име Војислава Шешеља што сте данас овде са нама. Ова величанствена слика данас ће обићи свет, ова сли-

ка пробудиће слободарски дух српског народа и показати непријатељима Србије да нас нису уништили и да је Српска радикална странка још једном на путу да стане на чело српског народа!

(Немања Шаровић, заменик председника СРС)

— • —

— Нисам се ја никада предао. У Хаг сам путовао, 24. фебруара, из сасвим другог разлога. Српском народу на више митинга обећао сам да ћу реализовати неки пројекат са холандском краљицом. И зато сам путовао у Хаг. Кад се авион појавио на аеродрому, посада је рекла да аеродромска полиција инсистира да ја први изађем. Мислио сам да је то због званичних почести, да ме тамо чека почасна гарда, да ће се интонирати химне, да ће се нешто слично десити. Када је неки човек, метар и жилет, почео да ми чита налог о хапшењу, ја стрчим низ степенице на аеродром, кад тамо стотинак полицајаца ме окружи и скемба ме. Нисам имао никаквих шанси. **(Војислав Шешељ)**

— • —

Жртва је, кажу наши стари, мерило и највиши доказ љубави. Сведоци смо већ десет година како се Војислав Шешељ на до сада невиђен начин жртвује за Србију. Десет година непрестане жртве, непрестане борбе и доказивања љубави према отаџбини, према достојанству и слободи свог народа. И све то са пркосом и супериорним осмехом на лицу.

Он је у тамници 3 650 дана. Сваким тим даном он је надрастао себе, надрастао време у којем живи, простор у којем је рођен, чак и своју идеологију и сада више није само представник Србије коју толико воли, већ симбол светске борбе за правду и слободу. **(Ивана Жигон)**

— • —

Ових десет година у Хагу је обележило јуначко држање нашег председника, а у Србији економско и морално пропадање.

Раскрчили су и својим тајкунима поделили најуспешнија предузећа.

По званичним подацима, 300 000 деце у Србији гладује, 87 000 пензионера прима минималну загарантовану пензију од 12 896 динара, 141 000 пензионера ни толико.

Најнижу пољопривредну пензију од 10 140 динара прима 173 028 пензионера.

Више од 755 000 радно способних је на Заводу за запошљавање. Међу њима и 53 290 оних који имају факултетску диплому.

Јавни дуг Србије износи 16,59 милијарди евра, односно 60 одсто бруто друштвеног производа.

Свакога секунда Србија под новом влашћу задужује се за 130 евра.

По сату, пола милиона евра. По дану скоро дванаест милиона евра. **(Вјерица Радета)**

— • —

— Од када је отишао, наша породица је изложена константној тортури. За ових десет година сам стекла утисак да су срушене све моралне вредности и да је правда изгубила сваки смисао. Када посматрам ствари у глобалу, ван наше породице, онда видим да нисам погрешила, да је мој осећај да су деградиране основне моралне вредности тачан. Ипак, без обзира на све потмуле страхове, очекујем да ће се Воја ускоро вратити кући. **(Јадранка Шешељ)**

— • —

Војиславу у Хагу нису успели да докажу ниједну кривицу из оптужнице. Једина кривица коју су успели да му докажу јесте то да воли слободу и Србију и за њих се жртвује. Због те кривице је 10 година у затвору. Он је уклоњен са српске политичке сцене, да би на власти у Београду били они који више воле Европску унију него Србију и који својим западним газдама помажу да се обрачунају са српском слободарском мишљу. **(Зоран Красић)**

— • —

Драги тата, ове недеље сам био на распусту. Био је Ускрс и фарбали смо јаја. И био сам у цркви да се исповедим и причестим. Ишао сам са Александром, Владом и мамом. Влада се само исповедио и био је много смешан. Био сам код зубара на контроли и зубар ме је похвалио да сам био најхрабрији. И преспавао сам код Марије. Циле ме је после водио на Кнез Михаилову улицу и у зоолошки врт и на аутомобиле на сударање. Био сам на једном великом тобогану и на неким авионима који су ишли час доле, час горе. Волео бих да могу да те видим. Молим те и даље настави да нам пишеш. Воли те твој син Михајло." **(Михајло Шешељ)**

— • —

Прошло је 10 година откако је Војислав отишао из Београда. Тешко је рећи ко је за тих 10 година више пострадао, Војислав или Србија. Војислав је у борби против једне машинерије иза које стоје западне обавештајне службе морао да се избори не само за своју част, за част српског народа, већ и за голи живот.

За тих десет година Србија је на власти имала идиоте, неспособне климоглавце, који су опљачкали и упропастили ову земљу.

Војислав је успео да победи. Победиће и Србија. **(Милорад Мирчић)**

– • –

– Сећам се да сам са страхом отишла у Хаг, бојала сам се да после толиког гладовања изгледа као леш. Међутим, изненадила сам се јер је за само недељу дана успео да се опорави. Без обзира на исцрпљеност, добро је изгледао, а вратила му се и његова препознатљива духовитост. Да би ме орасположио, одмах је почео са вицевицама, а ја сам му у шали рекла: „Е, мој Војо, увек би требало овако да изгледаш“ – сећа се супруга лидера радикала.

– Са собом је понео пртљаг од чак 32 килограма, али у коферима су углавном биле књиге, око 60 комада. Нисам хтела да се свађам с њим око тога, зато што сам знала колико је то узалудан посао и колико је посвећен читању, да му је све друго потпуно неважно. (Јадранка Шешељ)

– • –

И данас, као и увек откад човечанство постоји, имамо две стране историје. Једно је страна правде и људскости, друго је страна зла и терора.

Ми смо данас на правој страни. На страни која је против Хашког трибунала и свега што он оличава. На тој страни је наш патријарх, наша црква, наши студенти, прави српски интелектуалци, већина српског народа и Војислав Шешељ, који симболизује борбу коју та страна води за одбрану Србије. (Дејан Мирковић)

– • –

Најстарији син Никола имао је једва нешто више од 19 година, Александар је био десетогодишњак, Михајло је имао седам, а најмлађи Владимир само четири године. Они су данас момци. Шешељев унук Војислав, који је рођен мало пре његовог одласка „на службени пут“, данас има десет година.

Ми, његови свештеници, дошли смо да га испратимо у Хаг. Кога тамо одведу, мале су шансе да ће се вратити. Јасно је да Шешељ не иде да брани себе, већ српске националне интересе, због тога што је оличење карактера и морала племенитог и образованог човека и патриоте који не пита за цену кад се ради о одбрани српских националних интереса. (Прота Игњат из Батајнице)

Оснивач и издавач: Српска радикална странка, **За издавача:** др Војислав Шешељ,

Уредник издања: Душан Марић,

Тираж: 500 примерака

Редакција прима пошту на адресу: „Велика Србија“, Трг победе 3, 11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године